

РЕШЕНИЕ

№ 5160

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **3273** по описа за **2012** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], представлявано от В. Т. А. с адрес за призоваване: [населено място], [улица] против решение от 17.11.2011г., постановено по н. а. х. д. № 10368/2011г. по описа на СРС, НК, 96-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 38-54/03.05.2011г. издадено от Председателя на ДАНС по отношение на размера на наложената на касатора имуществена санкция.

С подадената жалба се иска да бъде отменено решението като неправилно, както и да бъде отменено изцяло наказателното постановление. Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението, тъй като според жалбоподателя е налице хипотезата на чл.80, ал.1, т.5, вр. чл.2, ал.2 НК, според която е изтекла абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване на касатора.

Административен съд - С.-град, VI -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно

легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателствата чието съществуване са налице данни по делото, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обаче, че обжалваното решение макар и валидно, допустимо, е постановено в противоречие на правилата на материалния закон, по следните съображения:

Видно от мотивите на наказателното постановление, дружеството -жалбоподател е санкционирано за нарушение, извършено в периода от 01.04.2008г. до 15.04.2008г. , изразяващо се неуведомяване на Дирекция „Финансово разузнаване” на Държавна агенция „Национална сигурност” за извършено плащане в брой на 06.03.2008г. на стойност 30 800 лв.

Съгласно [чл. 80, ал. 1, т. 5](#) от Наказателния кодекс (НК), наказателното преследване се изключва по давност когато не е възбудено в срок от две години. От друга страна, съгласно [чл. 81, ал. 1 от НК](#), независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в [чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК](#). Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието.

Според настоящият съдебен състав, институтът на давността, уреден в Наказателния кодекс, е приложим и в административно-наказателното производство. Основание за това дава разпоредбата на [чл. 11 от ЗАНН](#), както и принципното становище, че е недопустимо извършителят на административно нарушение да бъде поставен в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление, което се отличава със значително по-висока степен на обществена опасност. Посочените съображения обосновават извод, че тази давност следва да тече и по отношение на административните нарушения.

В процесния случай съдът намира, че административно-наказателната отговорност на сочения като нарушител субект е погасена по давност с изтичане на три години от извършване на последното нарушение при т.нар продължавано нарушение , т. е. на 15.04.2011 г. - преди постановяване на обжалвания съдебен акт.

Предвид изложеното, обжалваното решение, следва да бъде отменено, като в тази връзка следва да бъде отменено и обжалваното НП № 38-54/03.05.2011г. издадено от Председателя на ДАНС.

По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2 от АПК](#), вр. с [чл. 63, ал. 1](#),

[от ЗАНН](#), Административен съд - София град

О П Р Е Д Е Л И:

Отменя решение от 17.11.2011г., постановено по н. а. х. д. № 10368/2011г. по описа на СРС, НК, 96-ти състав.

Отменя Наказателно постановление (НП) № 38-54/03.05.2011г. издадено от Председателя на ДАНС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.